

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Uj keresetforrások.

Pécs, 1897. november 22.

„Saltemann cég, a szegedi vitorla és ponyvagyár részvénytársaság alapítója, az ország négy különböző vidékén óhajt kendertermelő és kikészítő telepet létesíteni“. Ennyi a stereotip hirtelés, mely legtöbb napilapunk közgazdasági rovatában ugyszólván el volt dugva, s melynek e szerint komolyabb jelentőséget alig tulajdonított valaki. Pedig ha jobban meggondoljuk egy ilyen kivitelre dolgozó gyártelep létesítésének nagy horderejét, lehetlen, hogy a mi inséggel küzködő jó baranyai népünkre ne gondoljunk, akit tönkretett a filloxera, a különböző elemi csapások, aki az inség és nyomor elől kezd kivándorolni.

Évek óta tapasztaljuk, hogy a megélhetés napról-napra nehezebb, a modern élet igényei utat találnak a faluvégi viskóba is, ahol azelőtt csak hirtől ismerték a kávé. A városokban megforduló föld népe megismerte, megkívánta a jobb életet, pedig sorsa rosszabbra fordult. Idegen eszmeáramlatok folytán a gondolkodás nivellálódik s bizony manapság az a szegény napszámos ember is törekszik az élet kellemes oldalai után, amit hagyományos kényelemszeretete csak növel. Különös, hogy ez az irányzat akkor kezd lábra kapni, mikor már kihuzták népünk lába alól földet s itt-ott hallani véljük a vészharang kongását.

Persze, itt tenni, cselekedni kellene, csak ne volnánk a Pató Pálok nemzetiségéből s akadna valaki, aki rideg maradiságunkat meg tudná törni. Mert annyi tény, hogy bár szeretjük a jót, a kellemest, a kényelmest, de bizony elég elhetetlenek vagyunk utak és módok felfedezésében, amelyek bennünket ezek elérésére vezetnének.

Akarmiként hányjuk-vessük is a dolgot, szaporodó igényeinket csakis jövedelemfokozással érhetjük el, erre pedig nincs más mód, mint új keresetforrásokra térni, mert a mai keretek között bizony nem boldogulhatunk.

Régi vágya a gazdának, hogy kiemelkedjék a magtermelésből, amelyet úgyve, még a legjobb esetben is pénzért pénzt cserél. Mert ha felszámítja a gazda összes kiadásait és a munka és elvesztegetett idő értékét, amit a szemes termények tenyésztésére és elárulására fordított, még örülnie kell, a ha pénzt visszátérni látja.

A múlt évben kísértett nálunk egy nagy cukorgyár létesítésének kérdése, reménykedéssel töltve el a gazdák szívét, hogy ime répatermeléssel fedezhetik azt a hiányt, amit eddigelé a buzatermelés okozott. Azonban ez a remény csalóka volt, a nagy tőke meggondolta magát, vagy talán az intéző férfiak szándéka nem volt komoly, de bizony a cukorgyár alapítás s vele a répatermelés hosszú időre elaludt Baranyában.

Mig az ország fővárosában lelkes férfiak új iparágak meghonosításán fáradoznak, s bizonyára siker is fogja koronázni működésüket, a mi számottevő férfaink, akiknek hivatásuk irányt, lökést adni társadalmi mozgalmainknak, bevonultak biztos oduikba, mint a murmutér s tőlük akár végleg kipusztulhat az az államfentartó népség, amely eddigelé a földművelésből tartotta fenn magát, fizette adóját s teljesítette mindenféle polgári kötelezettségeit.

A baranyamegyei gazdasági egyesület volna hivatva, hogy ilyen hirteléseket, a melyekből egyet jelen cikkünk élén reprodukálunk, figyelmére méltassa, utána járjon, felköltse iránta az érdeklődést és ha lehetséges, megszerezze a módokat és eszközöket, hogy az a nagyszabásúnak ígérkező gyár egyik telepét Baranya földjén létesítse, ahol kiszámíthatatlan haszonnal járna a földművelő népre; mert jól tudjuk, hogy a kender jobban értékesíthető s a föld nagyobb hasznot is ad, mintha szemtermelésre van berendezve.

Ámde megszoktuk, hogy ez az egyesület örökös álmát aludja, egy-egy díjazással egybekötött marhaszemlén kívül más nemű szereplését évek óta aligl áttuk, a tagok közt az érdekközösség és érdekkapcsolat semmi, a vezetőség nem képes felkelteni az érdeklődést az egyesület iránt s bizony csak névleg létezik ma már ez az egyesület, amelynek pedig határozottan

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Utközben.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Sűrű pelyhekben hull a hó a kihalt földre, lágy szőnyeggel borítja annak kökeményre fagyott testét, csak helyenkint látszik egy-egy fekete folt, honnét a jajgató, sivitó szél elkapta a könnyű pihét, hogy másutt letegye s remek fodrokat s szeszélyes drappériákat alkosson belőle. A város utcái kihaltak, hangtalanok, csak a vasúti indóház felé van élet, döcögő bérkocsik haladnak, majd változatosság okáért egy-egy vendéglői társas kocsis halad méltóságos lassúsággal a vonat-hoz, melynek bársonyos szemközt levő párnáin bóbiskoló idegenek vacognak s szidják a sort, mely ilyenkor utazásra készíti az embert, mikor a jóra való ebet sem vernék ki.

Fülig begombolódzva haladok én is a lágy hóban, csak akkor tör ki a zugolódás, ha egy-egy a szél által összehordott hótömegbe térdig süppedek, én is elgondolkozom azok naivitásán, kik az utazást mindezek fölötti gyönyörűségnek képzelik s mindig irigykedve emlegetik boldogságomat, hogy oly sokat kell utaznom. Én részemről az uta-

zást a legnagyobb kellemetlenségnek tartom s csodálkozom azokon, kik csak a divatot majmolva, nászutazásra mennek, holott a mézes hetek csendes otthonban, mennyeivel jobban kiélvezhetők lennének.

Az utazni vágyók részére írom le a sok közül azt az egy utat, melyben a kellemetlenségek még nem voltak türelhetlenek. Éjjeli vonattal kellett elutaznom, a vasutra való lemenetel, pokollá fűtött váróterem gyötrelmeit és a jegyváltás alkalmával oldalba lökdösés, tyukszem letiprás kinjain átesve, szemlélem a vonatot, vajjon hol lenne egy fél fülke, hol az éjszakát át tudni lehetne.

Az ugynevezett termes kocsik már az előbbi állomásokon mind elfoglalvák, de most egy régi divatu rekesz kocsiban megpillantok egy fél fülkét. No gondolom, ez jó lesz, itt senki sem fog háborgatni; hamar beadatom podgyászom, ágyat vetek a pamlagra bundámból, cipőt levetve, egész kéjes gyönyörrel fekszem végig, már-már indulni kellene a vonatnak, midőn hirtelen felszakítják a fülke ajtaját s mielőtt csak valami mentő gondolatom jöhetett volna, már egy 2—3 évesnek látszó fodros káposzta bujtatott kis babát tettek be.

Alig van időm levetett cipőimet felrántani, midőn a kicsike mamája is belép a kocsiba.

Kivülről már hallatszott a csattanás, a mint a kalauz bezárja az ajtót, azután a mehet után egy éles fűtöntés, én helyet akartam csinálni, felállok, a gép rosszul állván, egy hirtelen hátralekést adva indul, minnek a következménye, hogy a baba elesik, a kiért mama és én ijedten hajolunk le, hogy felsegítsük, minek a következménye egy oly erős karambol a fejjel, hogy ha véletlenül az a fej nem az én nyakamon s az az orr nem az én fejemen lett volna, vagy a fej tört volna be, vagy az orr alakja sinyli vala meg.

Ilyen bizalmas közlekedés után persze közös bocsánat kérés s miután az alvásról már szó sem lehet, a beszélgetés ered meg.

Először közérővel a babát igyekszünk megvigasztalni, ki éktelenül ordított a közös baleset után, a kis mama szapora szavakkal mondja el, hogy majd lekésett a vonatról s az utolsó pillanatban a legközelebbi kocsit nyitotta ki a kalauz, sajnálatát fejezi ki, hogy engem háborgatnak s a baba kezébe pedig egy darab árpacukrot nyom s elmondja, hogy a kicsi igen kedves gyermek s nem fog sokat alkalmatlankodni.

Csakugyan igen kedves a kicsike, rop-pant hamar barátokzik, máris hozzám jön, kiveszi az árpacukrot szájából s azzal egész gyönyörrel kezd vadonat új télkabátomra

szerepre volna hivatása, ha összes működését le nem kötné a bürokrácia.

Tény, hogy még mindig mezőgazdasági ország vagyunk, s ennél fogva nagyrészt a mezőgazdaságból kell megélnünk. Következésképp oly irányu mozgalom, mely nem a nyers termények ipari, hanem csak az anyag kikészítésére vonatkozik, mindig a legnagyobb rokonsággal van a földműveléshez. Az ezen uton tett lépés vezethet el csupán a mezőgazdasági kultúra legmagasabb útjára: a teljes mezőgazdasági gyáripárhoz.

Mindenki, aki a művelt nyugaton földművelést látott, azzal a tapasztalattal jött haza, hogy semmivel sem jobb a műtáplálékokkal s intenzív műveléssel előkészített talaj a mi őserejű földjeinknél, melyet csak az utóbbi időben szánt a gazda mélyítő ekével. A külföldi földművelésnél a siker titka az, hogy nem csupán a nyerstermelésre szoritkozik, hanem elvégzik mindjárt az anyagoknak első földolgozását is. Így aztán az értéktelen anyag szállításaért nem fizet, több pénzt lát terményéből, különböző évszakok szerint foglalkoztatja munkásait stb.

Ilyen gazdálkodás segítette elő külföldön a gazdasági fejlettséget, aminek a nyomában ered az olcsó pénz, a szövetkezeti szellem, a földforgalmi szabadsága, a munkásosztály keresetének állandósága, a melyeket látva, szinte elfogódik a szívünk: mi lenne a modern elvek diadalmával nálunk, hol a magyar föld páratlan termőereje bizonyos önteltséghez szoktatott a tekintetben, mintha nálunk nem lenne szükség e mesterséges erőforrásokra, hisz busásan fizet a föld, ha az Isten áldást ad hozzá.

Nos, itt az alkalom gazdasági egyesületünknek kibontakoznia kothurnusából és a cselekvés terére lépni. Mi megmutattuk neki hová kell fordulnia, tegye meg a lépéseket s a többi magától fog jönni. A földművesek érdeklődését könnyen fel lehet kelteni az ügy iránt, sőt legyőzve

rajzolni, mint egy darab krétával, az árpa cukor eltörlik, a kezében maradt darabot szájjába teszi s kezeckéit pedig egész zavartalanul törüli bele ruhámba. A gyermek igazán nagyon kedves.

A babát szép szerivel elmozdítva, a kis mamával kezdek beszélgetni, persze a rendes téma az időjárás, félt is utra kelni a babával, majd a regulátorra pillantva látja, hogy hidegen áll, ijedten fordítja át a meleg oldalra, minek természetes következménye kánikulai hőség, csakhamar borsó nagyságu veríték cseppek lepik el homlokomat, a téli kabátot levetem, e közben a baba ismét ott van s a mint leülök, felébrednek amazoni hajlamai, lovagolni akar, ráül lábaimra, hogy lovagoltassam, már most ki lenne oly lovagiatlan, hogy ledobja?

A kis mama elmondja, hogy apa tanította meg erre a babát s most folyton lovagolni akar, de azért reá szól, »Mics nem szabad a bácsinak alkalmatlankodni« — »de lovagolni akarok« hangzik az erélyes válasz.

Nagyon kedves, élénk gyermek és bátor, hagyom reá a dicsekvő és boldog mama véleményére és lovagolunk tovább. Lábaim már-már elszibbadnak s utanzom a ló oldalugrásait, hogy a kedves gyermekkel megunassam a mulatságot, meg is lett az eredmény, mert egyszer csak elkezd Mamám T s

őket a nagyobb haszonról, szívesen fognak azok termelési szövetkezetekké alakulni, csak legyen egy bizonyos hely, ahol terményeiket előre meghatározott áron értékesíthessék.

Hisz ez volna tulajdonképpen kötelessége gazdasági egyesületünknek, nem az alvás, ez egy alkalom volna felköltetni az érdeklődést a gazdaközönségben, aki szívesen lenne tagja aztán olyan egyesületnek, mely nemcsak a tagdíjakat exekválja, de képviseli is a tagok érdekeit. Pedig ez csak egy mód a sok közül, hányat szalasztott már el s utóvegre is nem a hírlapok föladata tanácsosal szolgálni egy olyan egyesületnek, ahol annyi szakértő figurál a nevével. Tessék tehát cselekedni, mi fogunk először is gratulálni, ha sikert érnek el. Ehhez pedig csak egy kis jóakarattal szükséges. Talán még van?

Hírek.

Pécs, 1897 november 22.

Flinta bátyánk álmai.

Kint a zutcán fujdogált az szél. Az égön tarka felhők kergették egymást. Mondok a zasszonynak:

— Te asszony, rakd mög azt a zujpesti kálhát, hadd próbáljuk mög öleget melegit e maj a télön.

A zasszony mögrakta a kálhát és sutyomba egy nagy fazékat tött a fölibe.

— Mi az he? — mondok én.

— Ne üsse kee mindenbe a zórrát — mondja ű.

Akartam szólni, de abbahagytam az dolgot, mivelhogy kialudt az pélpám, megköltött gyujtani.

Mikor égött, aszondja a zasszony:

— Ugy-i mögleptem kedet?

Szétnézők, hogy mive, hát egy csuportbul nagy fölhövel illatozott valami az asztalon.

— Téjja, aszondja ő, mit nizi kee, inkább ögye mög.

— No mivel téjja, mondok, hát mög-öszöm.

olyat mondott, melyre a fiatal mamák el szoktak pirulni, a kis mama sietve bontja ki a plaid szíjját, honnét a kendők és vankosok közül valami eszközt vesz elő, én udvariasan felállok s a sötét éjbe bámulok, de érzem, hogy cipőm vizes, úgy látszik, a baba nem tudja még, hogy eső előtt kell a köpönyeg.

A zárt fülke gyermekszobai illattal telik meg, majd hallok a tul ablak hirtelen leeresztését, majd felhuzását, ezután ismét a pakkolás kezdődik, végre ismét leülünk. A baba unni kezdi magát, nem szórakoztatja már sem zsebóráim ketyegése, sem a kezemről lehuzott kezelő görgetése, mely a világ összes színeinek bélyegét már magán hordja — a baba aludni akar.

Miután a babát le kell fektetni, a lehető legkisebbre összehuzom magam a kis mama mellett és jól megágyazva lefektetjük, de a baba minden állomáson felriad és sir. Végre világosodni kezd, a mama felkölti a kedves gyermeket, felöltözteti s a következő állomáson kiszállnak, én örömmel adom le a babát s biztosítom a kis mamát, hogy igazán jól mulattam a kedves gyermekkel.

Álmos fejjel szállok ki céloznál s a kocsiban bóbiskolva elmélkedem tovább az utazás gyönyörűségeiről.

Sárosfalvi.

Möggkóstotam egy csészével és mondok a zasszonynak — mibű van ez a zizé?

Aszondja — Borzavirágbu.

— Hu, mondok, mér nem monta kee az árgyelusát, hadd vágtam vóna az földhő. Hisz ijjet még a zőregapám sém ivott.

Ijjet iszik az császár is — szólit föl az feleségöm.

Erre oszt mögbékütem, ha ijjet iszik az császár, akkor az lyó löhet. Aggyál még egy csészével anyjukom.

Tőtött még egygyel. Mögittam, és lefektütem.

Az téjja lyó vót. Álmodtam is töle, még pedig oly tarkát, mint az svájci tehén. Ha möghallgatik, el is mondom.

Mintha gyüttem vóna hazafelé. A mint menék mendegélek, hát eccer csak kezd dobáni rám a zut közepibű egy embör.

En is fővettem az küvet, és dobtam.

Mivel nem tanátam, mondok neki:

— Ne dobálkolózzék kee, akkor én se dobálok.

A zembör e hagyta és möntünk tovább együtt.

Amint mönünk möndegélünk, möglátunk egy fal mellett sok pizt.

Korona vót, mög krajtzár.

Mondok kee sződje az krajtzárt, én mög az koronát. Ugy is vót. Csakhogy azért mégis becsapott, mivel néha belekapott az koronákba is. Mondok, hogy mer kee ijjet tönni, és hogy akkor rám nizött: belemarkoltam az krajtzárokba.

Aztán tovább möntünk.

Ecer hátranizök, látom fut egy embör utánunk. No mondok biztosan ezé a péz. Ozt gyün keresni.

Erre osztán futottunk mink is.

Nemsokára elérünk egy nagy folóhoz.

Mondok ússzuk át, mert ide ér a zembör és e vöszi az pizöket.

Erre beleugráltunk az vízbe.

Amint ott uszunk, tanákozunk egy nagy hallal. Kérdi az hal:

— Hová usznak kendtek? Mér vannak oly nagyon megijedve?

Elmesétük neki, hogy és mikép jártunk.

Aszondja az nagy hal, ű segít uszni, de osztán e gyün velünk mulatni.

Az hal segített is és elmöntünk mind a hárman egy kurta kocsmába mulatni.

Szépen huzták a cigányok, mi mög itunk, mög éneköltünk nagyon szépen.

Eceresak előgrik az cigányprimás, agyonvert bennünket, elvette az pizünket és elmönt.

Azzal mi is tovább möntünk.

A mint mönünk, eceresak möglátunk az távolba egy nagy tűzokádó högyet.

Mondok ijjet még nem láttam, hát nizük meg.

Fölmöntünk az hegyre.

Eceresak kezd ömleni az tüzes láva.

Mondok — szalagyunk, mert még előnt és ujra möghalunk.

Avval elkeztünk szaladni és szaladtunk, mig fölnem ébredtünk . . .

Aggy isten egésségire kigyelmetöknek a zéccakai gyugodalmat!

Flinta bátyánk.

álmodtam saját fejjüleg.

Napirend 1897. november 23-án.

Naptár: kedd, november 23. — Róm. kath.: Kelemen. — Prot.: Kelemen. — Görög-kel. (nov. 11.) Menna. — Zsidó: March. 28. — Nap két 7 óra 3 perckor; nyugszik 3 óra 57 perckor. — Hold két 5 óra 58 perckor reggel; nyugszik 2 óra 47 perckor délután.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok meleg; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint derült, száraz idő és éjjeli fagy várható.

Színház: Salvini felléptével »Bánk bán.«

— (**Vörösmarty-ünnepély.**) A ciszt. rend pécsi r. k. főgimnáziuma december hó 1-én a »Pécsi Kath. Kör« dísztermében Vörösmarty-ünnepélyt rendez. Az ünnepély jövedelme a Vörösmarty-szobor alaptőkéjét fogja gyarapítani, a miért is fölfizetéseket köszönettel fogad el a rendezőség. Kezdeté d. u. 5 órakor. Helyárok: I—V. sor 4 korona, VI—XII. sor 2 korona, állóhely 1 korona, diákjegy 40 fillér. Jegyek e hó 25-ig dr. Ágh Timót főgimn. tanár urnál, 25-e után Domján Izor ur könyvkereskedésében válthatók. Műsor. I. rész. 1. Szózat Vörösmartytól. Szavalja Gombos Lajos, VII. o. t., dongókkal kíséri a főgimn. énekkar. 2. Megnyitó beszéd. Mondja Zalai Mihály, főgimn. tanár. 3. Élő szobor Vörösmartytól. Szavalja Blaskovich Iván, VII. o. t. 4. Vörösmarty, mint a nemzeti géniusz megtestesítője. Előadja Jeszenszky Mihály, VIII. o. t. 5. Főti dal Vörösmartytól. Énekli a főgimn. énekkar. 6. Beriot: Fantasie ballet. Hegedűn játsza Némethy József, V. o. t., zongorán kíséri Leitner Nándor, VIII. o. t. II. rész. 1. Vörösmarty költészete. Felolvassa Rihmer Oszkár, VIII. o. t. 2. Szép Ilonka Vörösmartytól. Szavalja Járányi János, VIII. o. t., zongorán kíséri Leitner Nándor, VIII. o. t. 3. Livádja rózsás ligete Djeniszjevától. Előadja a főgimn. zenekar. 4. A vén cigány Vörösmartytól. Szavalja Poszek Géza, VII. o. t. 5. Kurucnóták. 6. Induló. Énekli a főgimn. énekkar.

— (**Temetés.**) Impozáns részvét mellett történt meg tegnap délután 3 órakor *Kereky* Mihály dr. ügyvéd temetése. A részvét nyilvánító közönség által betöltött gyászházban, mely előtt óriás tömeg állta be az utcát, *Máthé L.* reform. lelkész tartott bucsuztatót és imát s aztán megindult a gyászmenet a temetőbe. A gyászkocsi előtt külön kocsi vitte az általános részvét külső jeleit, a koszorúk nagy tömegét s a gyászmenetben ott volt testületileg az ügyvédi kamara, a pécsi reform. egyházközség előjárósága, a kir. járásbíró és törvényszék tisztikara, a felsőbaranyai reform. egyházmegye küldöttei és igen sokan az elhunyt jóbarátai, ismerősei közül. Kint a temetőben a gyászima után a felsőbaranyai reform. egyházmegye nevében *Morvay* Ferenc, nagyválti lelkész s helyettes esperes bucsuztatta el megható beszédben az elhunytat, kinek koporsóját aztán a gyászoló család zokogása s a részvét megható jelei között becsájtották le örök nyugalom helyére.

— (**A pécsi kath. kör estélye.**) Vasárnap este tartotta a pécsi kath. kör az ősz folyamán rendezett második estélyét, mely látogatott-ág tekintetében fölmúlta az első. A fényes termék már 8 órakor telve voltak s a nagy közönség tapsal üdvözölte a kör kilépő dalárdáját, amely *Hoffer* Károly vezetése alatt nagy tetszés közt adta elő darabját. Ének után *Vajdits* Gyula felolvasása következett, aki »Don Bosco« életét mutatta be a közönségnek élénk színekkel s világos szép stílusban. A közönség szintén tapsokban fejezte ki elismerését a felolvasónak. Műsor után kezdetét vette a tánc *Rác* Gusztiek zenéje mellett, amely kedélyes hangulatban hajnali 3-kor ért véget. Résztvettek az estélyen: *Angster* Olga, *Asztalos* Lujza, *Aronffy* Riza, *Bence* Böske, *Bencenleitner* Irma, *Bogyay* Leontin, *Breining* Olga, *Chinorány* Iza, *Dobos* nőv., *Dedinszky* Olga, *Doma* Oktávia, *Eötvös* Ilka, *Eiser* Ilona, *Fölker* Etti, *Folz* Eleonóra, *Gritzmann* Gusztí, *Jeszenszky* Irén, *Kuzsinszky* Blanka, *Kézmárky* Jolán, *Lutz* Mariska, *Lakits* nővérek, *Opris* Angela, *Rásky* Panna, *Rada* Erzsike, *Rosinger* Etelka, *Radocsay* Ilka és *Mariska*, *Schwerer* Lenke, *Sey* nővérek, *Schneckenberger* Julia, *Szmodis* Aranka, *Szommer* Irma, *Tabak* Hermin, *Vargha* Ilona, *Végh* Margit, *Zankl* Mici, *Zelesny* nővérek, *Zsiga* Gizella; — továbbá *Förster* Béláné, *Molnár* Kálmánné, *Förster* Jenóné, *Angyal* Pálné, *Bodó* Aladárné, *Aronffy* Rókusné, *Darányi* Ferencné, özv. *Hermann* Istvánné, *Taky* Gyuláné, *Kindl* Józsefné, *Mildner* Józsefné, *Lieber* Györgyné, *Bencenleitner* Lajosné, *Bencenleitner* Sándorné,

Zsille Ferencné, *Graits* Endréné, *Kerbolt* Ferencné, *Brunner* Olivérné, *Strohmayr* Jánosné, *Mányay* Imréné, *Végh* Lajosné, *Notter* Jenóné, özv. *Lukács* Geróné, *Tihanyi* Sándorné, özv. *Hantosy* Lajosné, *Mihály* Ernóné, *Friedl* Károlyné, *Dekleva* Vilmosné és még többen, akik csak végignézték a táncmulatságot.

— (**Honvédtiszti áthelyezések.**) Mint a »Rendeleti Közlöny« c. hivatalos katonai lap közli, városunkból áthelyeztettek: *Máthis* Gyula százados Versecre, *Rudolf* János százados és *Komáromi Böngyér* István főhadnagy Lugosra.

— (**Iparkamarai tagválasztás.**) *Tróber* Aladár dr., városi főjegyző, mint a pécsi keresk. és iparkamara tagjai választására alakított központi bizottság elnöke, ma hirdetményben teszi közzé, hogy a választás határnapjául jövő hó 8-dika tűzetik ki. E napon választanak a pécsi kereskedők 24 és az iparosok is 24 kamarai tagot.

— (**Citera hangverseny.**) A *Rosa* Antal és leánya *Katica* kisasszony tegnap este a »Vigadó« éttermében ismét tartottak igen sikerült hangversenyt. Az étterem teljesen megtelt előkelő közönséggel, kik élvezettel hallgatták az előadást s kivált a *Katica* kisasszony által a cimbalmon előadott magyar népdalok arattak nagy tetszést és azokat többször meg kellett ismételní. Ugy látszik, hogy a közönség előtt mindinkább kedveltebbé válnak ezen előadások. Az előadás éjtél után 1-óráig eltartott a legnagyobb érdeklődés mellett.

— (**Dalestély.**) A pécsi Dalárda szombati dalestélyére igen szép és elegáns közönség töltötte meg a *Vigadó* dísztermét, mely jele volt annak a közkedveltségnek, melyben dalárdánk áll a közönség körében. A műsor első száma *Lachner* »A zene dicsérete« című férfikara volt, majd dr. *Horváth* Ákos »Nepdalegyveleg«-ét mutatta be a dalárda oly hatás közt, hogy meg is kellett ismételní. *Herbeck* »Tavaszi ábránd«-jában és *Pöbisch* I. »Egy nefelejt« című vegyeskarában a pécsi műkedvelő énektársaság tagjai — *Jilly* Böske, *Orf* Paula, *Razgha* Ilona, *Némethy* Mici, *Kaltneker* Ilonka, *Asztalos* Lujza, *Sperl* Mici, *Simon* Lujza, *Károly* Etelka, *Werle* Anna, *Terovszky* Margit, *Hillebrand* Janka, *Tomanek* Paula, *Ehn* Emilia, *Eötvös* Ilka, *Spitzer* Lenke, *Reberics* Gizella és *Szigrist* Ferencné — is közreműködtek. Műsor után *Farkas* Sándor zenéje mellett tánc következett, mely sikerült befejezése volt az élvezetes estélynek. Ott voltak az estélyen a következő leányok: *Dedinszky* Olga, *Deleva* nővérek, *Frittse* Ottilia, *Gritzmann* Augusztá, *Hoffmann* Marianne, *Hartl* Ilona, *Hoffmann* Sarika, *Járányi* nővérek, *Kaufmann* Rózsika, *Lauber* Margit, *Lengl* nővérek, *Mestrits* Gizella, *Martinetz* Karola, *Marschal* Mancsi, *Németh* Melanie, *Váray* Mártha (Pécsvárad), *Pacolay* Erzsike, *Schmidt* Margit, *Soóstö* Margit, *Trixler* Aranka, *Vasdinyei* nővérek; asszonyok: *Haksch* Lajosné, *Marsal* Józsefné, *König* Károlyné, *Rüll* Henrikné, *Székelyné*, *Simacsek* Irma, *Taizs* Józsefné, *Tabak* Lajosné stb.

— (**Pellérd feltételes megállóhely.**) A magy. kir. államvasutak igazgatósága elrendelte, hogy az ujdombóvár-pécsi vonalon fekvő *Pellérd* állomáson f. hó 20 tól kezdve az 1901. és 1902. számú gyorsvonatok megálljanak, úgy azonban, hogy a Budapest felé reggel 8 óra 31 perckor menő 1901. számú gyorsvonatra a felszállás, míg a Budapestről este 7 óra 49 perckor érkező 1902. számú gyorsvonatról a leszállás engedélyeztetik.

— (**Huszárok a kapitányuk ellen.**) A budapesti honvédkerületi hadbíróság meghozta ítéletét *Pérchy* Zoltán honvédhuzárszázados, az 1. számú huszárezred jászberényi századának parancsnoka ügyében. *Pérchy* Zoltán százados ellen tudvalevőleg azt a súlyos vádat emelte a saját legénysége, hogy lovagló ostorral és karddal kegyetlen módon bántalmazta őket. Több

közhuszárt találtak a századnál, akiknek tés-tén az orvosi vizsgálat súlyos sérüléseket nyoma-it konstata-álta. Az ezredparancsnokság a századost annak idején a parancsnokság alól felmentette s hosszabb időre szabadságot, most pedig a katonai törvényszék két hónapi fogságra ítélte és áthelyezte. A budapesti hely-örségi kórház orvosai már hónapok óta megfigyelték azokat a honvéd-huszár betegeket, akiket a jászberényi század igazgató főorvosa orvosi kezelés végett Budapestre küldött. A huszárok testén gyanus kék és fekete foltok találtak; a legények azonban az orvosok kérdéseire azok eredetére vonatkozólag mindig kitérő feleletet adtak. Időközben a jászberényi századtól megszökött egy *Kuman* István nevű közhuszár, akit azonban néhány nap múlva a fővárosban elfogtak. Kihallgatásakor elmondta a hadbírósnak, hogy azért szökött meg, mert már nem tudta elviselni azt a kegyetlen bánásmódot, a melyben őt és társait a százados részesítette. Fajta ezredes rendeletére erre kihallgatták az egész jászberényi századot s a vádat több házár igazolta. A budapesti honvédkerület hadbírósa augusztus 21-én egy százados-hadbíróval jegyzőkönyvet vettetett föl az esetről. Néhány nappal később maga *Kovács* Béla alezredes utazott Jászberénybe s újból vallatóra fogta a legénységet. A vallomások kivétel nélkül terhelők voltak a századosra nézve. Az alezredes megállapította, hogy a százados csaknem naponkint több huszárt kikötetett, egy *Gyebrán* Lajos nevű huszárt pedig a többek közt lovagló ostorával véresre vert, hogy a szegény huszár fájdalmában eszméletlenül esett össze. A vizsgálat azt is kiderítette, hogy *Pérchy* Zoltán százados a legénység büntetését — szolgálati előírás ellenére — nem vezette be a büntetési lajstromba, nehogy a felsőbb hatóságok ellenőrizhessék kegyetlenkedéseit. A hadbíró-ság vizsgálati adatai és indítvány alapján, a katonai törvényszék nemrégiben foglalkozott a szenzációs ügygel és *Pérchy* Zoltán századost az ellene emelt vádak miatt két hónapi fogságra és szolgálati helyéről való áthelyezésre ítélte. Az ítélet kiegészítésül a honvédelmi miniszterium az elítélt századost *Jászberényből Pécsre helyezte át.*

— (**Sport vacsora.**) A »Pécsi Polgári Kerékpáros Egylet« folyó hó 25-én este 8 órakor társas vacsorát rendez az egyleti helyiségében (Sörház-utca 8. sz.) mely alkalommal ki fognak osztatni az október hó 24-én Pécs-Villány között tartott őszi országúti versenynek díjai is. Ezen alkalomra, úgy a testvér sport-egyleteket, valamint az érdeklő közönséget tisztelettel meghívja a Választmány.

— (**Autonomiai képviselője-lölt.**) A *Vörös* Mihály lemondásával megüresedett mohácsi kerületi autonomiai képviselő helyére *Antal* Gyula dr., budapesti egyetemi tanár van jelölve, aki most járta be a kerületet s utját tegnap fejezte be.

— (**Furcsa guszttus.**) *Inhoff* János, rácvárosi lakos bejelentette a rendőrségnek, hogy üröghi szőlejében a pincéje padlását ismeretlen tettesek feltörték, de nem vittek el onnan semmi mást, mint három kosár — vöröshagymát. A furcsa guszttusu betörőket most keresik.

— (**Oroszlán szívű figaró.**) *Bárány* András borbély legény vakmerő produkcióra vállalkozott *Szegzárdon*. Fogadott volt *Kocka* Antal állatseregleténél levő *Kratochvill* C. N. állatszédítővel, hogy őt az oroszlánok ketrecében fogja megborotválni. Az élelmes impreszárió persze kapott az ajánlaton s előre hirdette falragaszokon az eseményt, mely neki nagy közönséget, *Bárány*nak pedig reno-mét volt hivatva adni. Mert hát tényleg meg volt a borotválás és hajnyírás három afrikai oroszlán ketrecében. *Figaró* barátunk oly nyugodtan, oly megszokott biztonsággal végezte dolgát, hogy igazán megérdemli az oroszlán-szívű nevet. Munkája végeztével vigan ko-

cintgatott Kratochvillal a közönség egészségére, s mert Pécsen nem is olyan régen az állatszéditőket magukat is összemarcangolta egy tigris, a borbély vállalkozása annál inkább feljegyzésre méltó.

— **(Halálozás.)** Szinkovich Ilona, életének 23-ik évében, tegnap délután meghalt. Temetése holnap kedden délután 3 órakor lesz a Klimó-utca 6. számú házból a budai külvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelő szentmisét holnap reggel 8 órakor tartják a székesegyház Corpus Christi kápolnájában. Az elhunytat gyászolják özvegy édes anyja, nagyanyja, ugy testvérei, Szinhovich Károly és Szinkovich Mária, Nendtvich Andor városi tanácsos felesége és nagyszámu rokonság. — **Fränkl Samu**, akinek a Jókai-téren hírlapelárusító üzlete és kölcsönkönyvtára volt, hosszas és súlyos betegség után a bécsi klinikán elhunyt életének 42. évében. Özvegye, kis fia s kiterjedt rokonság gyászolja. Temetése holnap (kedden) lesz Bécsben.

— **(Rakoncátlan vendégek.)** Az Ágoston-utcán nagy ribilliót okozott tegnap este két legény, a kik egy korcsmából kijöve, nekiestek a korcsma ablakainak és sorban bevették azokat. Sőt, mikor a korcsmáros kiment, azt is agyonütéssel fenyegették és talán meg is teszik, ha be nem szalad előlük. A korcsmáros — kinek vagy nyolc forint kára van — ma bejelentette az esetet a rendőrségnek, a hol azonban a kijózanodott tettesek hajlandók voltak az okozott kárt megfizetni s így nem fog jutni az ügy a bíróság elé.

— **(A főispán Szentlőrincen.)** Báró Fejérváry Imre dr. főispán ismerkedési körútjában ma a szentlőrinci járás székhelyét kereste fel. Reggel fél 9 órakor érkezett Pécsről szentlőrincire, hol — mint levelezőnk írja — a pályaudvaron a fogadtatására megjelent összes küldöttek és nagy néptömeg jelenlétében Mándi Samu, törvényhatósági bizottsági tag üdvözölte. A pályaudvarról bevonultak a községbe, hol a főispán szállásán a küldötteket fogadta. Tisztelegtek előtte: a járási főszolgabíró vezetése mellett a járási és községi tisztikar és előjárók; kir. járásbíró; kath. papság és kath. tanítók, a kerületi esperes vezetése mellett, reform. papság és reform. tanítók a kerületi esperes vezetése mellett, az izr. hitközség, elnöke vezetése mellett, a járási megyebizottsági tagok, Benkő Gyula vezetése mellett; a szentlőrinci és b.-sellyei társaskörök elnökeik vezetése mellett. Délután 1 órakor bankett volt a nagyvendéglőben a főispán tiszteletére, melyen — természetesen — ősi szokás szerint felköszöntőkben nem volt hiány.

— **(Bányalégrobbanás.)** Szarka János vājár szombaton délben a szabolics-bányatelepi Ferenc József-akna negyedik szintjében a 22-ik számú szénteleg fejtőhelyén dolgozott, mikor egyszerre a bányalég felrobbant s a szerencsétlen bányász súlyos égési sebeket szenvedett. Bevitték a pécs-bányatelepi kórházba ápolás végett s a vizsgálatot megindították.

— **(Országos vásárunk)** kedvező idő mellett kezdődött ma el. Nép sok van a vásáron; kereslet azonban igen lanyha. A lóvásár kicsiny a többi vásárokéhoz képest; a szarvasmarhavásár már elég nagy. Sertésekben is nagy a felhajtás s az árak olcsók.

— **(Verekedő matrózok.)** A Mohácson horgonyzó »Neptun« hajón két matróz, névszerint a sziszeki illetőségű Briglievics György és az ogulini illetőségű Rukovina Mátyás ittasan állapotban összekülönböztek egymással. A mint az rendesen történni szokott, a vita hevében tettelegességre került a dolog, összeverekedtek és Briglievics földhöz vágta Rukovinat. Az utóbbi e miatt földhözdőve, elő-

rántotta kését s azt ellenfelének mellébe dőfte. De mivel ezután sem bocsátották el egymást, a hajó személyzete 5—6 dézsa hideg vizet öntött a verekedőkre; s midőn ez sem használt, valaki egy fadarabbal Rukovina kezére ütött. Ez azután eleresztette Briglievicsét. A súlyosan sebesült Briglievicsét a kórházba szállították, Rukovinat pedig elfogták s bekisérték a járásbíróhoz.

— **(Szédelő biztosítási ügynök.)** Nem régen Gyönkön járt valami Szomolka Endre nevű — állítólag pécsi lakos — ügynök, ki a budapesti »Első leánykiházasítási Egylet« főügynökének adván ki magát, többeknél biztosítást kötött s minden féltől beiratási díj címén 3—3 frtot vett fel. Most kitűnt nevezett uri emberről, hogy a hiszékeny feleket alaposan becsapta, mert sem főügynöke, de még ügynöke sem volt a kiházasítási egyletnek.

— **(A mulatság vége.)** Pincehelyen Szántó Gyula, ottani lakos, betért Spitzer Lipót korcsmájába, hogy ott egy jót mulat. Bent volt a korcsmában Kovács Lajos is, a ki rossz szemmel nézte a vendéget s még a korcsmáros is annyira a maga pártjára hódította, hogy mikor mérkőzésre került a dolog, közös erővel kidobták Szántót a korcsmából. Kovács azonban ezzel nem elégedett meg, hanem a földön fekvő emberre rohant és úgy összerugdosta patkóssarku csizmájával, hogy az csupa vér volt, mire el tudott előle menekülni. Természetesen feljelentette a tetteseket a bíróságnál, ott keresvén elégtételt, hogy olyan szomoruvégűvé tették a mulatságát.

— **(Rázuhant a cégtábla.)** Tegnap délután a nagy szélviharban véletlen szerencsétlenség történt. A Széchenyi-téren egy ottani üzlet előtt vasszögeken kilógó cégtáblát a szél leszakította s az egy épen arra haladó asszony lábára esett, úgy, hogy azt eldöntötte. Az asszony, a kit Günsberger Jakabnének hívnak s a Deák utca 17. szám alatt lakik, jajgatva esett össze s úgy szállították lakására, hol most ápolás alatt van.

— **(Kitört rajta az örültség.)** Appf Rudolf paksi 17 éves gépkovács tanoncon kitört az örültség s dühöngésében gazdájának ablakait bevverte, mi közben magát súlyosan megsebesítette. Az orvos négy ember segítségével alig volt képes a dühöngőt megfékezni, hogy sebeit beköthesse.

— **(Miniszteri elismerés.)** A válás és közoktatásügyi miniszter Biedermann Ottó, mozsói földbirtokosnak, a kaposvári államilag segélyezett siketnéma iskolának tanuló részére tett 500 frtos adományáért köszönetét nyilvánította.

— **(Elvert kereset.)** Egy jól megtermett, kardos menyecskének látszó asszony jelentette ma a rendőrségen, hogy a fia tegnap óta eltűnt. Nem mer haza menni, az oka pedig az, hogy egy forint 50 krajcár napszámját, a mit tegnap reggel vett fel a gazdájától, a hol cserepesinasként szolgál, elverte. Elverte pedig egy jó cimborájával, de nem korcsmában, hanem a Xavér-kápolna falánál, a hol krajcárkba játszótfák a pitykézést és addig pitykéztek, míg a pénz mind átvándorolt a nyertes fél zsebébe. Ezért nem mert haza menni a gyerek, mert fél, hogy keresete elverése miatt majd az anyja is elveri, a kinek már jól ismeri a kezejárását. A gyereket most keresik.

— **(Megvert ember.)** Tamásiban véres verekedés volt egyik sötét este. Az utcán hazafelé ballagott Tóth József, a kinek elébe állt egyszerre egy régi haragosa, Szalai István s botjával fejbe ütötte. Majd sűrű egymásutánban eszközölt érintkezést a bot és Tóth feje között úgy, hogy az végre is véresen esett össze s csak nagysokára tért magához s birt hazavánszorogni. A verekedő ember ellen folytatják a vizsgálatot.

— **(Szalmatüzek.)** Ismét egy csomó tüzről kaptunk vidéki tudósítóinktól híreket. A tüzek most is szalmatüzek s egy csomó asztagot égettek fel. Gyönk mellett Óváry Ferenc-

nek 900 forint értékű kazlait, Nagyszékelyen Ludvigh József szalmakazlát, Major község mellett Géci Richárd kulai lakos, 780 frt értékű szalmáját pusztította el a tűz. A vizsgálat egyik esetben sem tudta kideríteni, hogy a tűz miből keletkezett.

— **(Bűnbánó tolvaj.)** Tegnap egy fiatal falusi suhanc egy órásboltban egy órát kínált megvételre. Az óra előtt gyanusnak tűnően fel a gyerek, kérdőre vonta, majd — mikor az zavarba jött — átadta a rendőrségnek. Ott aztán bűnbánólag bevallotta, hogy lopta az órát. A neve Beer Ferenc, tizenhatéves, berkesdi lakos s tegnap Berkesdről Pécsre jöve, a pécsvárad-országoton betért Kallóci Mórhoz s ott az istállóba belopóztatva, a szög-ről leakasztotta annak ott lógó zsebóráját s ellopta. Itt Pécsen el akarta adni, de rajta vesztvén, bűnbánólag bevallott mindent.

— **(Amerikai bölcselkedések a pénzről.)** Egy amerikai ujság érdekesen elmélkedik arról, hogy milyen értéket képviselnek az egyes foglalkozások? „Tennyson, a híres poeta, elővett egy iv papirost és rá írt egy verset, amelyért 65,000 dollárt kapott. Ez aztán — lángész. Vanderbilt csak néhány szót firkant egy utalványblankettára, amely egyszeriben 4 milliót ér. Ez már — tőke. Az amerikai kormány másfél uncia aranyra rápréslé egy sást és azt állítja, hogy husz dollárt jelent. Eből lesz a pénz. Egy munkás 5 dollár értékű acélból 1000 dollár értékű órarugót készít. Ez mégis — ügyesség. A kereskedő 5 centért vesz egy cikket, amelyért 1 dollárt kap a vevőtől. Ennek a neve — üzlet. Egy urihölgy szép kalapot vehetne 75 centért, de csak olyan kell neki, amely 27 dollárba kerül. Ez talán — bolondság. Egy munkás 10 óra hosszat követet hord és 1 dollárt kap fáradságának jutalmául. Ez a — becsületes munka. E sorok írója 80,000 dollárról szóló váltót írhat alá, de nem fogadja el senki. »Ez mégis aljasság«

— **(Ismeretlen hulla.)** A paksi főbíró közhírré teszi, hogy Paks község határában a Duna folyam egy 45 év körüli ismeretlen férfi hullát dobott ki. A hulla leírása: közép termet, erős testalkat. Ruházata fekete zsinóros, fekete posztó mellény, alatta szürke, belés nélküli ujjas, jelzés nélküli csont gombokkal ellátott gyolcsing. A mellény belső zsebében egy dohányzacskó. Szürke nadrág, szíjjal a háton megerősítve, a nadrág zsebében egy bőrszény, benne egy tenyérnyi papiroszetet, ráírva »Bocskor István 17/IX. 1 frt.« Az erszényben azonkívül volt 4 pléh darab, valamennyi K. M. jelzéssel, két 20 filléres s hét krajcár. Jelzés nélküli gyolcs alsó nadrág, lábain pedig csizma térdig erős szárral.

— **(A Duna hajjai között.)** A »Magyar Tenger- és Folyamhajózási Társaság« mohácsi ügynökségének három alkalmazottja, névszerint Kis Sándor kormányos és Leonidas s Kovács vitorlások Duna-Szekescsön — hol az ügynökség utasítására a kikötő hidnál dolguk volt — szerszámmal ladikba ültek, hogy visszatérjenek Mohácsra. Jóval Duna-Szekescső alatt szemközt jött velük a »Lukács Béla« nevű gőzös, mely bár meglapította menetét, de hullámai mégis fölborították a ladikot. Mind a három ember beleesett a vízbe és egy negyed óránál tovább küzdöttek a habokkal, míg nem Ruppert Péter és fia kimentette őket. De annyira meghültek, hogy most súlyosan betegek.

— **(Meglopott munkás.)** Páradán Káta, petárdai munkásember, a macskamegyei pusztán dolgozott s munka közben melege lévén, egy fára akasztotta a ködmenét. Valami csavargó meglátván a ködment, kileste a jó alkalmat s mikor az ember nem volt a közelben, elemelte azt. A károsult bejelentvén az esetet a beremendi csendőrségnek, ott megindult a nyomozás a tolvaj után s el is fogták azt Pólt István béréslegény személyében, kivel most a dárdai járásbírószék végez.

— **(A zsurokról.)** Itt van az idő, amikor fölrágnak a hét bizonyos napjain a szalonok csillárai. A szerdák, csütörtökök, szóval a hét közönséges napjai ismét pirosbetűs napokká változnak szép hölgyeink kalendariumában, amikor egyesítik maguk körül a társaságot; amikor összehozzák a fiatalokat a szent házasság céljából (s amikor el is választják néha azokat, akik már összekeverültek.) A modern nő büszkesége, a zsur nem olyan találmány, hogy a tizenkilencedik század specialitásának lehetne mondani. Sőt ma már másodvirágzását éli, ami az alábbiakból azonnal ki fog tűnni. S most bizony sokkal csekélyebb jelentőségű, mint a mult században. Mert akkor a zsurokon készítették elő a nagy társadalmi forradalmat. Már az első zsur is forradalmi jellegű volt. Deffont asszony ötvenéves korában arra a fölfedezésre jutott, hogy szerelmi kalandok dolgában nem konkurrálhat a francia előkelőbb hölgyekkel; izlés dolgában messzire elmarad, irói képessége sokkal kisebb, de van egy talentuma, amely talán fölé a többivel valamennyivel: maga köré tudja az embereket csoportosítani úgy, hogy azok mulassanak. Ő volt az tehát, aki a zsurokat feltalálta. A zsur-élet eléggé virágzó most is, de nem oly fontos, mint hajdan volt. Az első zsurokon világtörténetet csináltak. Akkor Klió is a szalonok rendes vendége volt. Most legfeljebb a tánc muzsája látogat el oda, a kis Ámor pedig állandóan ott settenkedik a zsurokon, a függönyök mögött, a délinövényes parkokban, vagy az ablakmélyedések félhomályában. Ámor nem hagyja el a zsurokat s míg ez az isten kitart mellettük, addig zsurok mindig lesznek a világon . . .

— **(Tűz a dombovári állomáson.)** Dombovárról írja levelezőnk, hogy az új dombovári vasúti állomáson kigyuladt vasárnap délben az állomási épület és csak a vasúti

személyzet ügyességének köszönhető, hogy komoly veszedelem nem volt. Ugyanis *Kecskés* Lajos nevű vasúti alkalmazott lakásában — állítólag a kéményből kijött tűz meggyújtotta a padlásgerendát, melytől aztán a tetőzet is tüzet fogott. A tetőzetből kitódult füstrefigyelmesekek lettek a vasúti alkalmazottak és hamar oltáshoz fogtak és annyira sikerült lokalizálniok a tüzet, hogy mire a Dombovárról lélekszakadva kivonuló tűzoltók oda értek, már ugyszólván semmi dolguk sem akadt. A kár jelentékeny ugyan, de mivel biztosítva volt, az állam nem veszít.

— **(A dohányzás statisztikája.)** A dohányjövédéki igazgatóság legutóbb kimutatott forgalmi statisztikája minden tekintetben érdekes számadatokat tüntet föl. Kimutatja egyrészt, hogy ennek az évnek harmadik negyedébe, helyre hozta a csökkenést, a mely az első felév alatt a tavalyi felévvel szemben mutatkozott; másrészt kimutatja, hogy aránylag rövid idő alatt mily horribilis összegek mennek füstbe. Az összes jövédelmi kimutatás a következő: Az 1897. évben január 1-től szeptember végéig az általános eladás értéke 33.953,036 forint 88⁴⁰ kr, különlegességi eladás 2.950,567 forint 23 kr, összesen 36.903,604 frt 11⁴⁰ kr. A mult év ugyanez időszakában az általános eladásból 33.852.271 frt 06 kr, különlegességből 2.875,892 frt 08 kr, összesen 36,728.163 frt 19 kr. Ez évben tehát a pénzforgalom 175.440 frt 97¹⁰ krral, 0,5 százalékkal több a tavalyi megfelelő időszak forgalmánál. E forgalom a különböző áruneműek szerint következőleg oszlik meg: 39.550 kgr. burnót fogott 79.055 frt 37 kr értékben, 41.468 kgrammal kevesebb mint a tavalyi első három negyedévben, 114,275.482 csomag dohányért 15,667.481 frt 37⁹⁹ kr folyt be, a tavalyi forgalomnál 11,379.212 csomaggal több fogott el. A szivar-fogyasztás, mely tetemesen csökkent, 380,669.525 db volt, 12,852. 902 frt 51¹² kr értékben. Papírszivarkát elszívtak janu-

ártól szeptember végéig 581,234.616 darabot, 29,064.030 darabbal többet, mint tavaly ilyenkorig, összesen 5,229.902 frt 12 kr értékben. Havanna-szivarka 399.650 darab, 61.758 frt 50 kr értékben fogyott el. Különlegességi burnót, szivar, szivarka, köztük külföldiek is, 2,950.567 frt 23 kr bevételt hajtottak összevéve.

Művészet, irodalom.

○ **A Falu roszsza.** Ki kellett a baloldali pénztárt is nyitni tegnap este, annyira ostromolták a jó Berényit jegyekért. Kár azonban, hogy erre a gondolatra csak későn jutottak s így történt, hogy bár 7 órára volt hirdetve az előadás megkezdése, félnyolc is elmúlt, mire felgördült a függöny s az előadásnak vége fél-tizenegykor lett. Reméljük, máskor nem fordul elő ilyen rendellenesség s nem kell a közönségnek félórakig várakoznia hiába. Maga az előadás jó volt. *Hunyady* Göndör Sándora törülmetszett, szép alak volt; dalait érzéssel, bravurosan énekelte, játéka pedig bármely drámai hősnek is dicséretére válnék. Benne végre van baritonistánk olyan, a ki énekelni és játszani egyformán dicséretesen tud. *Ligeti* Mari kacskias Finum Rózsi volt; gyújtó dalai, jó játéka egyformán megérdemelték a tapsot. *Andorffy* Gonosz Pistája kabinetalakítás volt s *Borbély, Bodroghiné* és *Láng* Lajos tartották fenn a derűtséget. *Hevesi* Gábor Feledi Gáspárja ismét egyike volt a töle csaknem minden este látott derék alkotásoknak. *P. Kovács* Mariska Feledi Borist érzéssel és igen jól adta, különben is ez a szerepkör az, melyben neki sikerei vannak. *H. Körösi* Juci Bárti Teresije azonban színtelen volt, bár Bihari ügyes játékkal pótolta partnerének erőtlenségét. Egyebekben úgy a többi szereplők, mint a karok jól megállták a helyüket. (→)

— Mégis csak okos gondolat volt ez tőled Blanche. Nekem, látod, eszembe se jutott volna!

Azonnal meg is irták a levelet és elküldték a szép, fiatal örökösnek, aki egyedül ült a halottas szobában és folyton azt kérdezte magában, miért volt oly kemény iránta az ég.

A következő nap reggelén Blanche és Myra azzal foglalatostkodtak a könyvtárban, hogy az ujabban érkezett könyveket elhelyezzék az állványokon. Mrs. Bronson a karos székben ült és nézte őket, míg Madge a nyitott ablaknál állt és a könyvet, amelyből éppen fölolvastott, reszkető kezeiben tartotta. Lopva átpislantott néha a termésköböl épült kastélyra, amely Duncan otthona, ahonnan a füst vigan emelkedett föl, mintha benn a házban nem járt volna a halál és a kétségbeesés. Hirtelen belépett a szolgál, aki Duncan feleletét hozta a részvétliratra.

— Ez a levél Duncantól jött! — kiáltotta Myra izgatottan. Fölolvassam anyám? — kérdezte Madgera pillantva, aki az ablaknál állott és halott halovány arcát a függönyök mögé rejtette.

— Bizonyára nem személyes vagy bizalmas levél — mondta Blanche kárörvendő mosolylyal nézve a címezést. Vagy te nem látod, hogy a levél Mrs. Bronsonnak és leányainak szól?

— Van idő, mikor az emberek nem igen nézik, hogy kinek írják a levelet — vágott közbe Mrs. Bronson mentegetőzve. Olvasd csak föl kedvesem hangosan.

A levél tartalma a következő volt:

•Nagyra becsült hölgyeim!

Nagyon köszönöm igaz részvétüket az én mély

kell azért megijednie s ne nézzen rám olyan kíváncsian. Még most úgy sem mondhatnék önnek semmit sem, mert a dolog még tiltva van. Emlékezik még rá ugy-e, hogy engem nagyon kért, ne beszéljek ön előtt a szerelemről és az udvarlókról. Én most nagy meglepetéseket tartogatok az ön számára. Ez minden, amit egyelőre önnek mondhatok.

Stanci szinte megijedt a Madge elváltozott arc-kifejezésétől.

— Tudakozódott talán valaki utánam? — kérdezte fájdalmasan. Ne kinozzon sokaig, mondja hát gyorsan. Minden eshetőségre számítottam, szinte feltem, hogy ily édes álomba ringatom magam. Tudakozódott valaki utánam?

Stanci a fejét rázta.

— Talán várt valakire, aki majd keresni fogja? — kérdezte, s látta, hogy a kedves arc-kifejezés mily hamar elborul. Tudom, hogy aggodalmaskodik valaki miatt kedves Madge és a legbensőbb részvétellel vagyok ön iránt, még ha titkát nem ismerhetem is.

— Mindenki oly hideg és tartózkodó irányomban. Azt hiszem, hogy meg kellene halnom, ha az ön barátságát is elvesziteném.

Stanci megszorította a Madge fehér kacsóit.

— Ha az én barátságom megszűntére vár, úgy sohasem fog meghalni. Ha én valakit szeretek, úgy mindenkor hűen kitartok mellette. Sohasem hazudnék barátságot olyannak, akit nem szeretek. Az első pillanatban, mikor megpillantottam önt, így kiáltottam fel: Milyen kedves teremts; érzem már is, hogy meg fogom szeretni.

— És valóban szeret ön engem? — kérdezte Madge.

○ **Munkácsy Mihály élete és munkája.** Mese sincs mesébb, mint Munkácsy Mihály története: a vézna kis asztalos-inasé, aki elindult mezitláb, hogy meghódítsa a világot. Az igaz, hogy nem ment egyedül, hanem vele tartott a művészet Génusza, akitán már emlegetni sem szabad, mert kevesen hisznek benne: éppen csak a kiválasztottak. Ezek között a legelső egyike Munkácsy Mihály. Munkácsy Mihály élete és munkái lesz a címe annak a nagy munkának, 24 műmelléklet lesz benne, 108 nagyobb szöveggép, sok érdekes levél és okmány faksimileben. A szövegét Malonyai Dezső írta. A képek között, amelyek a munkát díszítik, van akárhány, amelyeket itthon nem ismernek, soha sem láttak, mert nyomban, hogy a mester megalkotta őket, elvándoroltak messze földre, Amerikába. Ezek a képek itthon egészen újság gyanánt fognak hatni. Már az első füzet, amelynek ára 1 frt, fogalmat ad arról, hogy mily dús és magas műbecsű lesz az egész munka, amiről különben kezeskedik az a körülmény is, hogy az egész az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat égisze alatt jelenik meg a Singer és Wolfner cég (Andrássy-ut 10.) kiadásában. A teljes munka ára díszkötésben 24 frt.

○ **A Magy. Kir. Operaház** műsora november 22-től november 28-ig. — Hétfő **Nincs előadás.** — Kedd. **A troubadour.** Rotter, Berts, Hilgermann, Perotti, Várady, Ney B., Dalnoki, Kárpát. — Szerda. **Nincs előadás.** — Csütörtök. **Bajazzók. A piros cipő** Abrányi, Barbieri, Balogh, Schmeidek, Takáts, Várady, Kertész, Ney B., Larizza, Smeraldi, Carbone, Pini. — Péntek. **Nincs előadás.** — Szombat. **Bohéme.** Abrányiné, Kacér, Valent. de Ponty, Larizza, Beck, Takáts, Kornai, Mihályi, Várady, Dalnoki, Kertész, Ney B., Kiss, Kárpát. — Vasárnap. **A hugonották.** Csurgay, Vasquez,

Payer, de Ponty, Perotti, Beck, Ney D., Hegedüs, Dalnoki, Kornai, Ney B., Mihályi. Ezen előadások bármelyikére előre lehet jegyet rendelni Rózsa Gyulánál, a Magyar K. Operaház pénztárnokánál, a hely árának levélben, utalványval, vagy sürgönyileg való beküldése mellett a következő rendes elővételi helyáron: Pályoz. Földsz. és I. em. 13 frt. II. emel. 2—5. sz. 9 frt. II. emeleti 11. sz. 11 frt. Támlásszék. I—III. sorban 4 frt 30 kr. IV—K. sorban 3 frt 30 kr. XI—XVI. sorban 2 frt 30 kr. XVII—XIX. sorban 1 frt 80 kr. II. em. körszék. Az I. sorban 2 frt 30 kr. A II. sorban 1 frt 80 kr. A III. sorban 1 frt 30 kr. III. emeleti erkély- és zártzék. Erkélysz. I. sorban 1 frt 70 kr. Erkélysz. II—V. sorban 1 frt 20 kr. Erkélysz. VI—IX. 1 frt. Zártz. I. sorb. 90 kr. Zártz. II. sorban 70 kr. Zártz. II'—IV. sorban 50 kr. A jegyek átvehetők a hajóutcai nappali pénztárnál az előadás napján 10 órától 1-ig és 3-tól 5-ig, az előző napon pedig 10 órától 1-ig. Darabváltozás esetén a jegy érvényessége megmarad, de kívánatra a pénztár a beküldött összeget visszafizeti.

T a n ü g y.

(**Hazafiság az iskolában.** Az iskolák a tanév megnyitásakor, vagy annak végén ünnepélyt tartanak. Az ünnepélyt a tanítókar rendezi, s a növendékek buzgó Veni Sancte-t énekelve fognak bele az évi munkába és Te Deum laudamus-sal fejezik be azt. A hivatalos lap mai száma Wlassits Gyulának rendeletét közli, melyet a tanfelügyelőségekhez intézett. A miniszter e rendeletében az iskolai ünnepélyekről szól. Megemlékezően az ezredéves fordulóról, szeretné, ha az eddig tisztán vallási szempontokból rendezett évzáró vagy megnyitó ünnepélyeken ezentúl főként a hazafiság

szempontja domborodnék ki. A miniszter, — igen helyesen, — úgy velededik, hogy a fejlődő fiatal szív fogékonyabban és hevesebben dobban akkor, ha a hazaszeretet szent fogalmáról szokatlanabb alkalmakkor, eme iskolai ünnepélyekkor nyer oktatást. A miniszteri rendelet legcélszerűbbnek június 8-ikát, a király megkoronáztatásának évfordulóját, vagy október 4-ikét, mint a felség névnapját szeretné az iskolai ünnepélyek napjául kitűzni. Elhatározásáról a miniszter átiratban értesítette az egyházmegyei főhatóságokat is.

Törvénytörvény.

§. **Akik az ökröket lopták meg.** Mérei János béres volt a pálfai Apponyi-féle uradalomban. Az ökrök gondozása volt rábízva. Ő kezelte az ökrök ételmét, de hűtlen sáfárnak bizonyult, mert a kiadott darából el-elemelt egy-egy zsákkal s azt Mohai József cimborájával biztos helyre szállíttatta. Régen üzhette már a lopást, mert Rieder Ödön, a kasznár úgy fogott gyanút, hogy észrevette az ökrök feltűnő lesóványodását. Sejtette, hogy ki a tolvaj s azért lesbe állította a vadászát, kinek nem is kellett soká ácsorogni, mert csakhamar két embert látott feléje jönni, kik közül az egyik egy nehéz zsákot cipelt. El is csipte a zsákos embert menten, de mert nem tudta tartani, elsütötte forgópisztolyát. Azonban mire a bakter a lövés zajára előtermett, a fogoly kitépte magát kezei közül s elmenekült. Felismerték azonban benne Mohai Józsefet, a Mérei cimboráját. A lövést Gyene János béres is hallotta. Bement hát Méreihez az istállóba s kérdezte tőle, hogy mi legyen az. Ez azt fe-

— Igen — felelte Stanci. Az én barátságom állandó. Mindent képes volnék megtenni önért.

Madge a kezébe fogta a fejét és megcsókolta.

Szegény Madge! ha bizni tudott volna a melegen érző és résztvevő Stanciban, jobb lett volna számára.

— Stanci, ígérje meg nekem, bármit is halljon a jövőben felőlem, bárhova üldözzön is engem a sors, nem fog rosszat gondolni rólam — mondta Madge elfojtott hangon. Bár rejthet az élet sötét titkokat, amik az illetőt az örületbe kergetik, azért nem kell követ dobni az illetőre. Ha szeret engem, úgy imádkozzék érettem. Én most borzasztó örvény szélén állok.

Oly kétségbeesett kifejezést öltött az arca, hogy Stanci sohasem fogja azt feledni.

HUSZONHARMADIK FEJEZET.

A következő napokon egész Glandaleban nagy részvétet és izgatottságot keltett mrs. Fieldnek váratlanul történt elhalálása.

— Istenem! — kiáltott föl Myra — mily ügyetlenség volt tőle most halni meg. Mért nem várta még meg, míg én a születésnapomat ünnepelem? Most már lehetlenség, hogy Duncan jelenlétére számíthassak. Pedig az egész mulatságot csupán az ő kedvéért akartam rendezni és az új ruhám is elkészült már.

— Nos hát amin nem lehet változtatni, abba bele kell nyugodni — mondta Blanche. Most nem tehetünk egyebet, mint levélileg a legmélyebb részvétünket fejezzük ki neki, s kérjük, hogy Mollyt a legnagyobb szíveséggel vesszük magunkhoz, míg ő képes lesz a továbbiak rendezésére.

— Mollyt magunkhoz venni! — kiáltotta Myra dühösen. Azt kell hinnem, hogy megbolondultál.

— Legalább az én örültségemben van mégis következetesség — jegyezte meg Blanche. Hát nincs annyi eszed, hogy fölfoghassad azt, miszerint ez a legbiztosabb módja annak, hogy Duncan mindennapos vendégünk legyen. Mindennap eljönne, hogy Mollyt láthassa. Ezzel pedig mi sokat nyernénk.

jelte neki: Hallgass, most viszi a Jóska a darát. A törvényszék Mérei ellen megszüntette az eljárást, Mohait azonban elítélte 2 havi fogházra.

§ **Megrálgalmazott körjegyző.** A rípetrei körjegyzőséghez tartozó Belvárd község róm. kath. templomi és iskolapénztára hivatalból szétválasztatni rendeltetvén, a járási főszolgabíró rendeletben utasította *Klobucsár Sándor* körjegyzőt, hogy a szétválasztást eszközölje és a pénztár kulcsait adja át a gondnokok kezéből a plébánosnak. E szétválasztásnak nagy ellensége volt *Hornung Márton*, belvárdi polgár, a kinek biztatására sokáig ellenálltak az átadásnak a gondnokok. Végre a körjegyző maga ment ki a helyszínére s a szétválasztást foganatosította ugyan, de *Hornung*tól olyan kifejezéseket kapott, hogy hivatalos eljárásban lett megsértve. Ezért nyilvános ragalmazásért jelentette fel a pécsi kir. törvényszéknél, a hol a ma megtartott végtárgyaláson a sok enybitő körülmény tekintetbevételével egy napi fogházra és 5 frt pénzbüntetésre ítélte a vádlottat a bíróság. Az ítélet jogerős lett.

§ **A mostoha leány panasza.** *Hilz Jakabné Domján* Mari mostohalánya *Köröm Pál* siklósi kovácmesternek s azért jelentette fel az apját, hogy egy végrehajtásból neki járó 49 forintot hamisított engedély és nyugta alapján felvett s azt elsikkasztotta. Ugyanis, míg ő Szabadkán járt, a mostohaapa elment *Bóra László* ügyvédhez s ott állítólag általa levélben küldött meghatalmazást mutatott fel s a pénzt felvette, nyugtázta és saját céljaira használta fel. A ma megtartott végtárgyaláson a pénz felvételét be is ismerte vádlott, de azzal védekezett, hogy leányára, a ki nem sokáig el egy városban, már 700 forintot ráköltött, hát joggal felvehette helyette a pénzt, de a hamisítást tagadta. Ez nem is nyert beigazolást a végtárgyaláson, melyen különben a panaszos mostoha leány meg se jelent s a vádlottat — kit *Székely Ede* dr. védett — csak sikkasztásért ítélte el a bíróság 7 napi fogházra és 5 forint pénzbüntetésre. Az ítéletben az elítélt, úgy védője, mint a közvádoló megnyugodott.

§ **Bajba jutott anyós.** *Pavlosics Andras*, hercegszöllősi lakos, a dárdai bucsuról részeg fővel menvén háza, otthon a feleségével egy kicsit összekapott. Ugyan hamar kibékült vele; de nem úgy az anyósával, *Gerényi Antalné* Figura Katalinnal, aki addig veszekedett vele, míg a veje fel nem lökte. Az anyós kitörte a lábát s 20 napig feküdt betegen. Ezért súlyos testisértés miatt feljelentette a vejét, aki ellen azonban a »szándék« nem bizonyosodott be — mivel kapatos volt — s csak gondatlanságból okozott súlyos testisértésért ítélte el ma a bíróság 2 heti fogházra és 5 frt pénzbüntetésre. Az elítélt megnyugodott az ítéletben.

Közgazdaság.

□ **Gazdasági tudósítás.** Kővágószőlősi levelezőnk írja, hogy ott a vetések állásához csak kevés remény fűznek és szomorúak a gazdák kilátásai a jövőre nézve. A korai vetések zöldülnek ugyan, de gyengék és foltosak; a késői vetés nagy része azonban ki sem kelt és a porban romlott meg. Mezei egerek is nagy számmal pusztítanak. Ezek ellen különben a mérgezés hatásos szernek bizonyult, mert a hatósági engedéllyel történt mérgezés után egész csapatokban hullottak el. Ezt az eljárást a többi községek is követhetnék, mert igen hathatós védőeszköz nyújt s ha a méreggel behintett földön állatot nem legeltetnek és az elhullott egereket elföldelik, úgy semmi veszély sem keletkezik belőle.

□ **Állatjárványok.** Megyénkben a legújabb statisztikai kimutatások szerint a következő: veszettség Bükkösd, Gyűrűfű és Mohács községekben 1—1 udvarban uralkodik; sertésorbané Vaiszlón 1 udvarban lépett fel és sertésvész Baksa, Dencsháza, Devecser, Egerszeg, Köblény, Maty és Varasd községekben uralkodik. Pécsen veszettség 2 udvarban bőrfereg 1 udvarban van elterjedve. Somogy vármegyében léptene 2 községben 7 udvarban, veszettség 1 községben 2 udvarban és sertésvész 38 községben uralkodik. Tolna vármegyében léptene 1 községben 1 udvarban, veszettség 4 községben 4 udvarban, juhhimlő 1 községben 1 udvarban és sertésvész 24 községben konstatáltatott.

□ **Buzánk sikértartalma.** A buza siker (protein) tartalmát illetőleg eszközölt tanulmányokból kifolyólag megállapították, hogy megyénkben Hosszu-Hetény vidékén 13%, Villány vidékén 11-23%, egy mmázsa buza sikértartalma; Tolnában Simontornya vidékén 14-97%, Szegzárd vidékén 15-63%, Tolna vidékén 12-25% s végül Somogyban Marcali vidékén 11-50%. Tekintve, hogy a százalékok a legmagasabbak közé tartoznak, a mi vidékünk buzaja tehát dús sikértartalommal bír.

□ **Szomorú kilátás.** Most, midőn a magyar gazda boszusan dobja félre a lapot, olvasván benne a soha nem remélt magas buzaárakat, midőn magtárja üres, eladni valója nincs, midőn az adóvégrehajtók dobjának visszhangját verik vissza a hegyek országszerte, nem bírván fizetni a szegény földmives súlyos adóját, újból nehéz fellegek tolakodnak a láthatárra s bár a multnak nem örülhet a gazda, kétségbe ejtik a jövő iránt. Megeszerzte feljajdul a gazdaközönség, mert hisz jövőjét látja veszélyeztetve, az egerek milliói lepték el a szépen kikelt vetéseket, az egyenletes zöld terítőt — a vetést; elétkellenitik a mezőt lakó foltokkal, melyek, mint a pokolvar az emberi testen, feltartóztatlanul terjesztik hataraikat. Ezen országos csapás ellen hatósági közbelépéssel kellene védekezni, mérgezés, tífus, bacillusok kirakása által, mert ha semmit sem teszünk, karácsonyra meg lesz az aratás is. A takarmánytáblák, lóherések, lucernások egészen alá aknázvák, ezek mind kifagynak. Somogyban már szántják ki az őszieket, Baranyában Beremend, Villány, Kéménd vidékén a vetésnek már csak a fele van meg. Ilyen kilátások mellett elmondhatjuk a költővel »Multadban nincs öröm, jövődben nincs remény.«

TÁVIRATOK.

— **Kitüntetett rendőrök.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király e hó 13-án kelt legfelső elhatározásával Somogyi Károly, Bahr Vince és Asztalos Mátyás budapesti államrendőrségi rendőröknek, valamint Brohnevssky József gyári munkásnak, tizenkilenc ember életének saját életük veszélyeztetésével eszközölt megmentéséért az ezüst érdemkeresztet adományozta. A kitüntettek a Fodor-féle külső vaci-uti butorgyár égésénél életük veszélyeztetésével mentették meg a lángba borult épület emeletén alvó inasgyerekeket.

— **A lakatos legény gyémántjai.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosi rendőrség elfogta *Fehér József* 22 éves lakatoslegényt, aki egy hordárral nagyértékű ékszereket akart elzalogosítani. A zalogosban a vásár gyanút keltett s a lakatoslegényt üzletébe csalta, ahol egy rendőr várt rá. *Fehér* a rendőr látására kerekét oldott, de hamarosan nyakoncsipték. Az ékszerekről nagy állhatatossággal jelenti ki, hogy „ugy

kapta“, de a rendőrség nagy érdeklődéssel nyomozza a titokzatos „ugy“ közelebbi körülményeit.

— **A kés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A vasárnapi népies szórakozásoknál oly gyakran szereplő kés ma is okozott egy kis galibát. *Harrer János* 19 éves kádársegéd egy budapesti külvárosi bormérésben iddógált *Jósz Antal* pincemunkással. A vigadó kompaniából hirtelen eles jalkiáltás hangzott fel, s mire a korcsmáros odasiétt, *Harrer* a földön verében feküdt, ivó pajtása pedig kezében villogó késsel dulakodott vele. A súlyosan megsebesült kádárlegényt a mentők a Rókuskórházba szállították; a késelő pedig a rendőrség börtönében méltó társaságban elmélkedik a vasárnap eseményeiről.

— **A Dreyfuss-ügy.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Rappelle“ francia lap írja: A Dreyfuss-pör tárgyalása idején Vilmos német császár levelet intézett *Casimir Perier* elnökhöz, melyben kijelentette, hogy Dreyfuss sohasem adott Németországnak semmiféle iratot. Ennek dacára *Casimir Perier* nem tudta megakadályozni Dreyfuss igazságtalan elítélését. Ezért mondott le állásáról, mert Vilmos német császár előtt blamáva volt. *Forcnetti* őrnagy a „Figaró“ hoz intézett hosszú levelében írja, hogy Dreyfuss pöre nem egyéb, mint egy katonai árulási történetbe bujtatott antiszemita merénylet. Dreyfuss gyakran kiáltott föl fogsága alatt: Csak azért ítélnék el, mert zsidó vagyok. Nem is engedték meg neki a bizonyítást.

— **Leégett szegényház.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Veszprémben tegnap leégett a városi szegényház. A tűzoltók és a huszárok nagy erőfeszítéssel lokalizálták a tüzet.

— **Agy tűz Ausztráliában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Melbourne világhírű szép főutcája porig leégett.

— **Elhunyt altábornagy.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pacor altábornagy tegnap Bécsben elhunyt.

— **Francia színészek Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Rejane* asszony társulatával együtt ma Budapestre érkezett.

— **Kutatás Andrée után.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Kraner-féle expedíció *Andrée* keresésében Damandsoreben tizszer kikötött jégzirtek között, de még eddig emberi nyomokat nem talált.

— **Sikkasztó postás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosban a verseny-utcai központi kézbesítő postahivatal alkalmazottja, *Herzog Miksa* postatiszt 5000 forintot elsikkasztott és orfeum hölgyek társaságában elmulatta s azután megszökött. Amár az okozott kárt vagyonos szülei megtérítik, de azért köröztetését elrendelték.

— **Verekedő katona.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Kenyeres Mihály*, 52. gyalogezredbeli baka tegnap este a fővárosban, a hársfa-utcai hírhedt *Buzalka*-féle helyiségben belekötött a civilekbe, minek következtében a rendőrség és bakák közt nagy verekezés keletkezett. A ribilliónak a katonai őrzővetett véget.

— **A Reichsrath új alelnöke.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Reichsrath alelnökévé ma *Fuchs* doktort megválasztották.

— **Bucusu a fővárosban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A főváros két nagy városrészének, az Erzsébetvárosnak és a Lipótvárosnak ma volt a bucsuja. Mindkét városrész főutvonalán a bucsu tarka képeit sok ezrenyi ember szemlélte. Az erzsébetvárosi templom környékét, a szegényházteret, valamint a Szent-István bazilikát környező utcákat már kora reggel megszállták a mézes kalácsosok és játékkereskedők s a többi alkalmi árusok. Szép közönség jelent meg az ünnepi istentiszteleteken is, de a bucsu legjellemzőbb jelenetei természetesen a mellékutcák korcsmaiban folytak le.

Nyilt-tér.*)

Krondorfi Savanyuvíz

KELLEMES IZE MIATT

UGY MINT ASZTALI VÍZ

DE LEGINKÁBB MINT

gyógyvíz

tüdő, gyomor és
vízhólyag bántalmaknál
sikeresen használtatik.

Óraktár Pécsen: **Hirschler Mór** urnál.
Kapható azonkívül minden fűszerkereskedésben
és vendéglőben.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV **PLEININGER FERENC**
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Pilseni téli-sör

(kimérés-sör)

a „polgári sörfőzdéből“ kitűnő minőségben ajánl

a Pilseni sör-raktár és
söröde

Nick A. K.-nál

Pécsen, a Bazar-udvarban.

Pilseni téli-sör palaczkokban is.

Megbízható fiatal hivatalnok

melléktoglalkozásként elvállal ügyvédnél vagy bármily más író-munkát.

Szíves megkeresések f. hóban e lap kiadóhivatalához intézendők: „**Mellékfoglalkozás**“ czimmel.

Tüzelőfa

kitűnő minőségű száraz hasábfa, kicsinyben és nagyban, **úgy aprított fa is métermázsánként házhoz szállítva, jutányos áron kapható és megrendelhető:**

Eisner Dóczi

fakereskedésében vásártér 21. szám.

Téli ruhák!

Az igen tisztelt

közönség figyelmébe!

Olcsó és csinos ruhák

férfiak és gyermekek részére kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

PÉCSETT,

Király-utca bazár épület.

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint **egészségünkre.** Ha ruháinkon a legparányibb szakadékokat észlelünk, sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünknek az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, fájás, emésztési zavarok stb. mit tesz az? Ügyet se vetünk rá. Hát ez **vétkes könnyelműség,** mely később keservesen megbosszulja magát rajunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. **A legtöbb betegség kuforrása a gyomor rendetlen működése,** a mit — idejekorán használva — Egger kellemes ízű Sódapasztillája csakhamar beszüntet. (1 doboz ára 30 kr.) **A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek.** Egger kitűnő ízű Mellpasztillája megóv bennünket a bajtól teljes biztossággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt Próbadoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár Nádorgyógyszertár

(**Dr. Egger Leó és Egger J.**)

Budapest, Váci-körut 21.

Felhívás

az összes zálogkölszönző intézetekhez.

E hó 16 és 17-ike közti éjjelen Szolnokon óra- és ékszerüzletembe betörték és azt kirabolták. Eddig a következő tárgyak hiányát állapítottam meg:

- 46 drb. egyszerű és kettősfedelű ezüst- és tulaóra;
- 22 > ezüst- és tulaóra, köztük egy ezüstlánc, mely egy nagy vörös és zöld kő betéte által különösen feltűnik;
- 35 > aranyóra;
- 24 > zománcos aranyozott gyűrű;
- 15 > zsuzsu (kompass, medaillon és egyéb függelék);
- 40 pár kis arany fülbevaló;
- 40 > arany fülbevaló különféle kővel;
- 38 > kis ezüst fülbevaló és egyéb ezüstgyűrű kővel és kő nélkül.

Dacára annak, hogy káromat a

Hazai általános biztosító részvénytársaság, Budapest,

hol üzletem betörés ellen volt biztosítva, telen kiegyenlített és azonnal ki is fizette, mindazonáltal indítatva érzem magam arra, hogy az összes zálogkölszönző intézeteket, a betöréskor ellopott tárgyakra figyelmeztessen és felkérjem, hogy ha ezek esetleg megkerülnek, engem a betörők nyomára vezessenek, különösen mert az az általános biztonság érdekében van.

Együttal felhasználom az alkalmat, hogy a

Hazai általános biztosító részvénytársaságnak

irányomban tanusított előzékenységeért hálás köszönetet mondjak és szükségesnek tartom, hogy az említett társaság berendezte betörés ellen biztosítást, üzletbarátainnak és ismerőseimnek különös figyelmébe ajánljam, mert ezzel bárki vagyonát csekély díjért betörés ellen megvédheti.

Kohn Antal,

órás és ékszerész, Szolnok.

1506. sz.

1897. végr.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírószág 1897. évi 28678. számú végzése következtében, dr. Günsberger Samu ügyvéd által képviselt, Virányi I. Imre javára Negele Ferenc ellen 600 frt tőke s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 332 frt 10 krra becsült czipőkölő álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbírószág 29977. 1897. sz. végzése folytán 600 frt tőkekövetelés, ennek különböző időtől járó 6% kamatai és pedig összesen 57 frt 05 krrban bíróság már megállapított költségek erejéig **Pécsen Király-u. 22. leendő eszközésére 1897. évi november hó 29. napjának délutáni 2 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Pécs, 1897. évi november hó 19. napján.

Fonyó István

kir. bir. végrehajtó.